

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 27

ΕΥΣΤΑΘΕΙΑΝ

Κατὰ τὴν διαρρέυσασαν ἑβδομάδα νέα πάλιν ἐπὶ -
θε πολιτικὴ μεταβολὴ καὶ σημερον τὴν διακυβέρνη-
σιν τῆς χώρας ἀνέχει νέα κυβερνήσις. Ἡ συχνὴ αὕτη
μεταλλαγὴ τῶν κυβερνήσεων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη,
ἀποτελοῦσα φαινόμενον μεταπολεμικόν οὐ μόνον
παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα κράτη, δὲν εἶνε τι παντι-
λῶς ἀεξήγητον. Οἱ λαοί, ὅσοι μάλιστα εἶχον κατ'
ἀνάγκην παρασυρθῆ εἰς τοῦ τελευταίου μεγάλου
πολεμου τὴν δίνην, κατάκοποι ἐκ τοῦ καματοῦ καὶ
ἐπιποθῶντες, κατῴρισαν τινὰ μόνιμον μακρᾶ; ἀνα-
παύσεω; καὶ περισυλλογῆς ἐν ἀτμοσφαιρᾷ εἰρήνης,
ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας, ἐκζητοῦσι τὸν τυπὸν ἐκείνον
τοῦ πολιτεύματος καὶ τὰ πολιτικὰ συγκροτήματα,
ἀίωνα θὰ παρδείχον πάντα τὰ ἐχέγγυα, δι' ὧν θὰ
ἠδύναντο νὰ ἀσφαλίσωσιν ἐπι χρονον ὅσοφ τὸ δυνα-
τόν μακρότερον τὰ προσδοκώμενα ἀγαθὰ.

Εἰς τὴν χορείαν τούτων τῶν λαῶν συνέπεσε νὰ
κατατασσοῦται καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐλληνικός, καὶ λίαν εὐλό-
γως. Διοτι το ἔθνος το ἐλληνικὸν ἐνεπλάκη κατὰ τὸν
στρατορικὸν τοῦ πολέμου εἰς τοιαύτας περιπετείας καὶ
ὕπεσθη, ἐν τέλει, τοσαύτας καὶ τηλικαύτας συμφο-
ράς, ὥστε ν' ἀποτελῆ αὐτόχρονον θαῦμα ἢ ἀντοχή,
ἢ καρτερία καὶ ἢ ζωικότης, τὰς ὁποίας ἐπεδείξεν
ὑπο τα σκληρότατα αὐτῶν πλήγματα. Ἡ ἀνατροψα-
σα περιφανεστάτους ἐθνικοὺς θριαμβοὺς μικρασια-
τικὴ συμφορὰ καὶ ἡ εἰς τὸ κράτος ἀσθένεια καὶ ἀτύτα-
κτος διαρρηχθὴ δύο πού ἐκατομμυριακῶν ψυχῶν δεομένων
τῶν παντῶν, δὲν ἦσαν κοινὰ ιστορικὰ φαινόμενα
ὥστε νὰ κρατηθῶσιν ἐν ἰσορροπίᾳ ἢ ἐνὸς τῶν ἐπερ-
χομένων καὶ ἡ ἀνεπάρκεια τῶν δεχομένων αὐτούς.
Καὶ ἡ συμφορὴ πρὸς τὴν ὤμην ταυτην πραγμα-
τικότητα πολιτικὴ τῆς χώρας ἀστάθεια ὑπῆρξεν
ἀπλοῦν ὅσον καὶ φυσικὸν ἐπιφαινόμενον μιᾶ; κατα-
στάσεως εἰς τὸ ἐπαρῶν ἀνωμάλου, ἧς ἀλλαχοῦ
ἴσως θὰ συνιραίνετο πρὸς περιπετείας ἀσυγκρίτως
κινδυνωδεστέρας.

Αἱ ἀνωτέρω γραμμαὶ δὲν ἀποτελοῦσι πολιτικολο-
γίαν. Ἡ Ἐκκλησία, ἡ; ὄργανον τυγχάνει τὸ ἀνά

χεῖρας φύλλον, καὶ ἡ διερμηνεύουσα τὰς σκέψεις
αὐτῆς καὶ τοὺς πόθους «Ἐκκλησία», δὲν ἀναμιγνύ-
ονται εἰς τὰ «τῷ Καίσαρι» ἀνή ο. τα. Ἡ ἐπισυμ-
βάσα νέα πολιτικὴ μεταβολὴ χρησιμεύει ἀπλῶς εἰς
ἡμᾶ; ὡ; ἀφστηρία καὶ ἀφορμὴ πρὸς διατύπωσιν ἐλ-
πίδων καὶ εὐχῶν. Λαμβανομένου δὴλα δὴ ὑπ' ὄψιν,
ὅτι, ὡς ἐκ τῶν στενῶν μεταξὺ Πολιτείας καὶ Ἐκκλη-
σίας σχέσεων παρ' ἡμῖν, ἡ πολιτικὴ ἀστάθεια ἐπη-
ρεάζει ἀναγκαίως; καὶ τὴν ὁμαλήν τῶν τῆς Ἐκκλη-
σίας πραγμάτων ἐξέλιξιν, εἶνε εὐνόητος ὁ πόθος τῆς
Ἐκκλησίας ὅπως ὡ; τάχιστα ἐπέλθῃ ἡ ὑπὸ πάντων
ἐπιθυμητὴ πολιτικὴ εὐσιθάθεια καὶ μονιμότης, ἧς
ἀποτελεῖ τὸν ἀπαραίτητον ὄρον τῆς γενικῆς κοινω-
νικῆς γαλήνης. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπομνησθῇ ἐν-
ταῦθα ὅτι οἱ πάντες γνωρίζουσι, πόσο δὴλα οὐ ἐ-
παθε καὶ ἡ Ἐκκλησία συγκυμαιομένη ἐν τῷ πολι-
τικῷ σαλῶ τῶν τελευταίων ἑτῶν, καὶ ὅπως κολοσ-
σιαίας πρυσπεθείας κατεβλεπν ἐπ' ἐσχάτων, ἰδίᾳ ὅπως
τηρήσῃ ἑαυτην ὅσον οἶόν τε ἀπώτερον τῶν πολι-
τικῶν ἀνωμαλιῶν. Ἄλλ' ἐάν ἡ Ἐκκλησία ἀγωνίζε-
ται νὰ τηρῇ ἐλευτην ἐν ἀποστάσει ἀπὸ τῶν πολιτικῶν
ἐρικυμῶν, ἡ ἐκ τούτων ἀστάθεια ἐπιδραῖ ἐπι-
τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀκουσαν, ἐφ' ὅσον πλαί-
σια ὅσα σπουδαία αὐτῆς ζητήματα; ἀλλὰ καὶ ἡ
τρέχουσα αὐτῆς ὑπηρεσία, χάνουσι στήν συ οχην καὶ
τὴν ἐλαίαν αὐτῶν κατεῦδυνσιν ἐπὶ βλαβῇ τῶν συμ-
φερόντων τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ οὐχὶ τῇ τυχούσῃ.

Ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι πλησιάζομεν πρὸς τὸν
εἰς πάντας ἐπιπόθητον λιμένα τῆς πολιτικῆς, γαλήνης;
ἵνα ἐν τῇ πολιτικῇ εὐσιθάειᾳ οὐ μόνον τοῦ Ἐθ. οὖς
πᾶσαι αἱ δυνάμεις ἀνασυνιαχθῶσι καὶ συντονισθῶ-
σιν, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐκκλησίας αἱ προσπάθειαι ἀπροσ-
κόπτως; καρποφρησῶσιν. Εἴθε ὁ Θεός, ὁ τόσον ἐπ'
ἐσχάτων δοκιμάσας τὸ ἔθνος ἡμῶν, νὰ καταπέψῃ
εἰς αὐτὸ τὴν ψυχικὴν γαλήνην, ἐν τῇ ὁποία καὶ μονη
ἀποβαίνει δυνατὴ ἡ παμμερῆ; αὐτοῦ περισυλλογῆ
εἰς κατὰπράξιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας καὶ πνευμα-
τικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνορθώσεως; καὶ ἀναπλάσεως.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΡΩΣΙΑ ΕΚΚΛΗΣ. ΚΙΝΗΣΕΩΣ

B'.

Περὶ τῆς ἀπολογητικῆς ἀκριβῶς δικαιοσύνης τοῦ «ἀνακαινισμοῦ» ὁμιλήσεν ὁ μητροπ. Ἀλέξανδρος Ββεδένσκη κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ συνεδρίου. Σημειώσας ὡς λυπηρὸν φαινόμενον τῆς ἐποχῆς, ὅτι ἡ θρησκεία βαθμηδὸν χάνει τὴν δύναμιν καὶ τὴν σημασίαν παρὰ τῷ ῥωσικῷ λαῷ, ὅτι κατὰ ἑκατομύρια ἄνθρωποι ἀπέριψε τὴν πίστιν του, ὅτι δὲ πολλοὶ καὶ ἱερεῖς μεθίστανται εἰς τὰς τάξεις τῶν λιτῶν καὶ τὴν πίστιν ὑποκαθιστᾷ ἡ ἀθεία, ἐπιστῆναι τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ εἰσφέρειν πρὸς τὸν ἀθεϊσμόν τῆς ῥωσικῆς νεολαίας, ἐξηγουμένου ἐκ τοῦ ὅτι αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία ἀπομακρύνεται τῆς θρησκείας ὑπὸ τὴν πίσειν κοινωνικῶν συνθηκῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν κολοσσιαίων τῆς ζωῆς προβλημάτων. Τὸ κακὸν — κατ' αὐτόν:—ὀφείλεται εἰς τὸν μέχρι σήμερον ὑπάρχοντα σύνδεσμον τὸ μὲν Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας, ὅστις δέον νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ἐγκληματικὸς καὶ ἀνέχρημα καταδίκη τῆς αὐτοτελείας τῆς Ἐκκλησίας, τὸ δὲ Ἐκκλησίας καὶ κεφαλαίου. Σκοπὸς τῆς ἀνακαινιστικῆς ἐκκλησ. κινήσεως εἶνε ἡ καταδίωξις τῆς κεφαλαιοκρατίας ἐν ὀνόματι τοῦ ἰδεώδους Χριστιανισμοῦ. Τοῦτο ἰδίως ἐπραξεν ἡ Ἐκκλησία μας, καὶ ἤδη ἤρθη ἀπὸ τὴν ὀρθοδοξίαν ἡ κατηγορία ὅτι ὑπερασπίζει τοὺς πλουσίους. Ἡ ἀνακαινιστικὴ εἶνε αὐτὴ ἡ ὀρθοδοξία εἶνε ζωή. Διὰ τὴν γαίην δ' ἡ ὀρθοδοξία ζωὴ, πρέπει ἡ Ἀπολογητικὴ τῆς νὰ ῥῆξη τὰ δεσμὰ τῶν ξηρῶν λογικῶν τύπων τῆς μονοπειρου μασαϊωνικῆς Σχολαστικῆς τοῦ λατινισμοῦ, καὶ νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ πτερόν τῆς λογικῆς καὶ τῆς προσωπικῆς πείρας διὰ τὴν δυνήσῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ πετασθῆ πρὸς τὴν ὕψην τῆς ὀρθῆς θεογνωσίας. Πρὸς τὴν ἀπολογητικὴν πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῶν καὶ ὅσα συγγράμματα Ἠθικῆς ἐν τῇ ῥωσ. θεολογίᾳ εἶνε συντεταγμένα κατὰ τὰ πρότυπα τῆς λατινικῆς περιπτωσιολογίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ καθηγητῆς Ποπόφ ἀνέγνωσεν ἐκθεσιν περὶ τῆς κανονικῆς δικαιοσύνης τῆς ἀνακαινιστικῆς κινήσεως, ἀναδείξας τὰ ζητήματα τοῦ μεταβλητοῦ τῶν κανόνων, τῆς ὑπόρξεως κανόνων μὴ ἐπιτεριπόντων τὴν ἀνακαινιστικὴν τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ συμβιβαστοῦ τῶν ἀνακαινιστικῶν πρὸς τοὺς κανόνους, ἀναπτύξας, ὅτι εἰάν τὰ ἄτομα δὲν δύνανται νὰ μεταβάλλωσι κανόνους, ἡ Ἐκκλησία ὅμως δύναται, ὅτι τὸ ἀμετάβλητον τῶν κανόνων θὰ συζητήσεται ὁλοθρόαν σασημότητα τῆς ἐκκλησ. ζωῆς, ὅτι πολλοὶ κανόνες δὲν δύνανται σήμερον νὰ θεωρῶνται ὡς ὑποχρεω-

τικοὶ καὶ ὅτι οἱ κανόνες πρέπει νὰ συγχρονίζονται πρὸς τὸς ἐκάστοτε συνθήκας τῆς ζωῆς. Ἀμετάβλητοι δέον νὰ εἶνε μόνον οἱ δογματικοὶ κανόνες.

Ἡ ΕΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μεθ' ὅλων ἑξαιρετικῆς λαμπρότητος ἐπαιηγουρίσθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τὴν παρελθούσαν Δευτέραν καὶ Τρίτην καὶ πανταχὺ μὲν τῆς Ἑλλάδος, ἰδίᾳ δ' ἐν Ἀθήναις. Κατὰ τὴν προαιμονίην πλήθη εὐσεβῶν συνεκκεντρώθησαν ἐξαιρετικῶς ἐν τῷ μεγάλῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ἐν ᾧ ὁ ἑσπερινὸς μετ' ἀγρυπνίας παρατάθη μέχρι τοῦ μεσονυκτίου περιπλου. Τὴν ἡμέραν δὲ τῆς ἐορτῆς πάντες σχεδὸν οἱ ναοὶ καὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Πειραιῶς ἦσαν κατὰ μέσους. Ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Παύλου κύματα εὐσεβοῦς λαοῦ συνασπίζοντο, ἐτέλεσε δ' ἐν αὐτῷ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος διδάξας μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τὸν λαόν.

Ἀδύσητον, κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦτου ὑπὸ τοῦ Μικ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου ἐν τῷ τόπῳ τοῦ κτηρύματος αὐτοῦ ἐορτήν, περὶ ὥραν 6 1/2 μ.μ. δεκάδες χιλιάδων λαοῦ μετὰ πάντες σχεδὸν τοῦ Κλήρου ἐκάλυψε τὸν βράχον Ἀρσίου Πάγου καὶ τοὺς πέριξ αὐτῆς Πλήθη ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πάσης τάξεως, ἐν πρωτοφανεῖ συναγερμῷ ἐκάλυψαν τὸν χώρον ἐκείνον, τὸν συνδεσμένον μετὰ τοῦ κτηρύματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Τὸ ἐκτέκτου μεγαλοπρεπείας θέαμα τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, ὅπερ παρηκολούθησαν καὶ πινες τῶν παρεπιδημούντων ἐν Ἀθήναις ἔβων, ὑπέρβεν ἄκρωσιν συγκινητικόν. Κατὰ τὴν τετραγμένην ὥραν ἀφίετο ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ Κλήρου, ἀνέβη εἰς τὸν βράχον τοῦ Ἀρσίου Πάγου καὶ περιβληθείς τὸν μαδύαν ἐποίησαστο ἑσπερινὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ. Χορὸς εἴκοσι καὶ πλέον ψαλτῶν, ἀέμε' ψε καλλ' φώνως καὶ μελωδικῶς κατὰ τὸ ἔφος τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, μετὰ εἰδικὴν προπαρασκευήν, τὰ ἱερά τροπάρια. Μετὰ βραδείας δὲ κατανύξεως παρηκολούθη ὁ λαὸς τὴν ἱεράν ἐκείνην ἐν τῷ ὑπαίθρῳ καὶ ἐν μέσῳ μοναδικῷ καὶ ἱστορικῷ περιβάλλοντος τελήν εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ Ἀπ. Παύλου. Ἀνεγνώσθησαν δὲ τῶν Ἠραξέων τῶν Ἀποστόλων τὰ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ εἰς τὸν Χριστιανισμόν, ἡ ὑψηλὸς δημηγορία αὐτοῦ ἐν τῷ Ἀρσίῳ Πάγῳ ἐνώπιον τῶν Ἀθηναίων καὶ τὸ περὶ ἀγάπης ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Α'

πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς, ἐπηκολούθησε δὲ ὁμιλία τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν δι' ὀλίγων μὲν, ἀλλ' ἐνεργέστατα καὶ μετὰ μεγίστης ἐξάρσεως παραστήσαντος τὴν σημασίαν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς θέσεως ἐκείνης κηρύγματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ἐν τέλει τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας ἡ συγκλήσις πάντων ἐκορυφώθη διὰ τῆς ψαλμοδίας τοῦ Ἀπολυτίκιου τοῦ Ἀποστόλου οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ χοροῦ τῶν ἱεροψαλτῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πάντων τῶν παρισταμένων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ὅσοι αὐτὸ ἐγνώριζον. Ὁ ἀκέραντος χῶρος, ὃ κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους, καὶ ἡ Ἀνρόπολις, ἀντήχουν τὰ ἱερὰ ἄσματα. Ἐν μέσῳ δὲ τῆς βαθείας συγκλήσεως πάντων κατελθόντα τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐκ τοῦ βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου περιεστοίχισεν ὁ εὐσεβὴς λαὸς ἕν' ἀσπασθῆ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. Τοῦτο δ' ἐγένετο ἐπὶ κολλήν ὄραν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἐτελέσθη ὁ ἐπιπερινός ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ τὴν ἐπαύριον ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος τελέσας τὴν θείαν λειτουργίαν ἐδίδαξε καὶ πάλιν τὸν λαόν, ἐξάρτας τὴν πρὸς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους εὐλάβειαν αὐτοῦ καὶ τιμὴν. Ἀξιοσημείωτον ὅτι καὶ ὁ ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἦτο κατάμεστος κατὰ τὴν ἑορτήν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος, ἰδίως ἐργατῶν καὶ οἰκογενειοτῶν. Τὸ γεγονός τοῦτο, δεῖγμα τῆς εὐσεβείας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐνεποιήσεν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν.

Ἡ ΑΝΤΙΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Ἐκ τ.νος ἄρθρου τῆς «Morning Post» φέρωντος τὴν ἐπιγραφὴν «ἡ ἔφοδος τῶν Μποσεβίλων κατὰ τοῦ Οὐρανοῦ» πληροφοροῦμεθα, ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων ἐγγράφων τοῦ Ρωσικοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος, περὶ τῶν ἐναντι τῆς θρησκείας ἀγρίων διαθέσεων τῶν ἐρυθρῶν δικτατόρων τῆς Μόσχας, περὶ ὧν καὶ ἄλλοτε πλεῖστα διαφωνοεικὰ ἐγράφησαν ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ». Χαρακτηριστικώτατη ἰδίως εἶναι ἡ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένη 13ῃ παράγραφος τοῦ Προγράμματος τοῦ Κόμματος τούτου ἔχουσα ὧ: ἐξῆς: «Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ζήτημα τῆς θρησκείας, τὸ Ρωσικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα ἀδυνατεῖ νὰ ἐπινοηθῆ μετὰ τὴν ἤδη διακηρυχθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς καταργήσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις εἶναι ἀπλῶς μέτρον, ὅπερ καὶ ἡ ἀστικὴ δημοκρατία εἶχε περιλάβει ἐν τῷ προγράμματι αὐτῆς, οὐδαμοῦ δὲ τοῦ κόσμου ἔχει μέχρι τοῦδε ἐπιβίβει διὰ τῆς βίας. Τὸ Ῥωσικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα ἀγωνίζεται, ὅπως διακόψῃ καὶ καταστρέψῃ

τελείως πάντα δεσλὸν μεταξὺ τῶν μαζῶν, αἵτινες ὁ πόκινται εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν, καὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς θρησκευτικῆς προπαγάνδας, διοργανῶναι δὲ καὶ αὐτὸ εὐρεῖαν ἀντιθρησκευτικὴν προπαγάνδαν». Δὲ τοῦ: παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ Κομμουνιστικοῦ προγράμματος τὸ Κόμμα κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1921 καθώρισεν ὅτι: «1) Οὐδὲν πρόσθετον ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντα, ὅσονδήποτε μικρὰ ἢ ἀσήμαντα. λειτουργοῦ οἰασθήποτε μορφῆς θρησκευματος θάλει γίνεσθαι δὲ ἐπὶ ὧ: μέλος τοῦ Κόμματος. 2) Οὐδὲν πρόσθετον κατεγόμενον ἐκμεταλλευστικῶν ἢ ἀπὸ τῶν θάλει γίνεσθαι δεκτὸν ὧ: μέλος τοῦ Κόμματος, ἐὰν δὲν δηλώσῃ ὅτι συμφωνεῖ πλήρως πρὸς τὸ ποιεῖσθαι ἄρθρον 13. 3) Πᾶν μέλος τοῦ Κόμματος ὁρεῖται οὐ μόνον νὰ συμμορφωθῆ αὐτῆσῳ: πρὸς τὸ ἄρθρον 13, ἀλλὰ καὶ νὰ λάβῃ ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸ κατὰ τῆς θρησκείας διεσθύνόμενον ἐκπολιτιστικὸν - διαφωτιστικὸν ἡμῶν ἔργον. 4) Πᾶν μέλος τοῦ Κόμματος κατεχὸν ὑπεύθυνον θέσιν, τήσιν ἐν τῇ διοικήσει τῆς σοβιετικῆς Κυβερνήσεως: ὅσον καὶ ἐντὸς τοῦ Κόμματος θάλει ἀπέσσω: ἐιδιωχθῆ ἐκ τῶν τάξεων αὐτοῦ, ἐν ἡ περιπτώσει παραβῆ τὸ ἄρθρον 13, ἢ διατηρήσῃ οἰσθήποτε συνάφειαν μετ' οἰσθήποτε θρησκευτικοῦ δόγματος».

Κατόπιν τῶν ἐπισημοτάτων τούτων δεδομένων, ὅσον καὶ ἂν θελήσῃ τις νὰ πιστεύσῃ εἰς τὸν σοβιετικὸν παράδεισον, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἀνησυχῆσῃ περὶ τῆς ἀγνότητος τῶν ποσθέσων τῶν ἐρυθρῶν τοῦ κηρύκων καὶ. ὅσον καὶ ἂν ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ἔχη σκοπὸν νὰ συμμαχήσῃ πρὸς κοινωνικὰ καθεστῶτα, εἶναι ἀδύνατον εἰς ἕνα πόντον τοῦ Ἐσταυρωμένου νὰ μὴ ταχθῆ ἀντιμέτωπος ἐνὸς συστήματος κοινωνικοῦ, τὸ ὁποῖον ὧ: πρώτην δοχὴν ἔχει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς θρησκείας. Πρέπει ὅμως σιφῶς νὰ κατανουθῆ. ὅτι μὲν τοιαύτη τοῦ χριστιανοῦ πρὸς τὴν ἐρυθρῶν ἀθρησκείαν ἐχθρότης οὐδὲλλως δύναται νὰ θεωρηθῆ ὧ: συμμαχία πρὸς τὸ ἀντίθετον κοινωνικὸν καθεστῶ, ἐφ' ὅσον καὶ τοῦτο ἠθέλεν ἀποδειχθῆ μὴ ἐμπνεύμενον ὑπὸ τοῦ γνησίου χριστιανοῦ πούματος, μὴ συντελοῦν τούτέσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάπλωσιν «τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ», ἥτις μόνη ὀφείλει ν' ἀποτελῆ παντὸς πιστοῦ τὸ ἰδεῶδες.

E. F. M.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Χριστιανικὸν παράδειγμα.

«Κυριακὴ τῶν Πατέρων — 19 Ἰουλίου

«Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι, ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ ἀνάπτουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λαμπρίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ»

(Ματθ. 5, 13—15).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Δὲν ὑπάρχει τρόπος ἀποτελεσματικώτατος, ἵνα προσελκύσωμεν καὶ στηριξώμεν ψυχὰς ἐν Χριστῷ, ἀπὸ τὸν τρόπον τοῦ καλοῦ παραδείγματος. Εἶναι αὕτη ἡ μέθοδος αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ μέθοδος, ἣν συνιστᾷ καὶ εἰς τοὺς Ἀποστόλους αὐτοῦ.—Τούτο θέλει νὰ τονίσῃ καὶ διὰ τῶν λόγων αὐτοῦ: «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου». **ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ**—Α'. Οἱ Ἀπόστολοι τοῦ καλοῦ παραδείγματος. Β'. Τὸ ὕψος τοῦ καλοῦ παραδείγματος. Γ'. Ἡ δύναμις τοῦ καλοῦ παραδείγματος. **ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.**—Οἱ Ἀπόστολοι τοῦ καλοῦ παραδείγματος.

Πραγματικοὶ Ἀπόστολοι, ὁμολογουμένως, τοῦ Χριστοῦ εἶναι οἱ φορεῖς τοῦ καλοῦ παραδείγματος. Τίνες δ' οὗτοι;

Α'. «Ὑμεῖς: εἰ Μαθηταί μου...»

1.—Ἀδικαίως φύλας: πόσοι ἅγιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἄγαι; «οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλῃ».

2.—Ἀδικαίως ἐθνότητος, γλώσσης: «οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἑλλην».

3.—Ἀνεξαρτήτως μερτώσεως καὶ κοινωνικῆς καταστάσεως καὶ τάξεως: ἔγγαμοι καὶ ἄγαμοι, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί...

Β'. Καὶ μόνον ὑμεῖς:

1—ὄχι οἱ ψευδοφιλόσοφοι

2—ὄχι οἱ ἐν ὀνόματι τῆς Ἐπιστήμης διαστροφεῖς τοῦ πνεύματος τοῦ Χριστοῦ..

3—ὄχι οἱ αἰρετικοί: χιλιεσται, εὐνίται...

4—ὄχι οἱ χριστιανοὶ εἰ μόνον κατ' ὄνομα..

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Ὑψος τοῦ καλοῦ παραδείγματος.

Μόνον τὸ καλὸν παράδειγμα, τὸ πολύτιμον ὡς θησαυρός, ἐλάττει τῶν πάντων τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν μίμησιν τὴν μετὰ λόγου:

1.—Ὁ Ἀπόστολος τοῦ καλοῦ παραδείγματος εἶναι ὁμοιος πρὸς πόλιν ἐπὶ κορυφῆς ὄρους κειμένην: περίβλεπτος...

2.—Ἐπιτίθει καὶ πρόσθετον καὶ μόνον βλέπόμενος.

3.—Καὶ ἂν ἀκόμη θὰ ἤθελε διὰ τῆς ταπεινώσεως

νὰ μὴ παρουσιάζηται ὡς μιμήσεως ἄξιος, ἀλλὰ μιμουμένης ὁμοῦ αὐτὸν: «Οὐ δύναται κρυβῆναι».

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.—Ἡ δύναμις τοῦ καλοῦ παραδείγματος.

Οἱ Καθηγηταί, οἱ πραγματικοὶ ὁμοῦ Μαθηταί, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι λύχνοι διατηροῦντες τὸ φῶς, ὅπερ ἦναψεν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὁ Χριστός, ὅστις εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ φωτός: «Ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου», (Ἰωάν. 8, 12)

Συνεπῶς:

1.—Τὸ φῶς αὐτῶν, κοῖνον φῶς; εἶναι θεῖον, δυνάμει ἀρκ. καὶ ἐντάσεως ἰσχυροτάτης...

2.—Δύναται νὰ λάμπη: νὰ δυσκορπίσῃ τὴν πλάττην, τῆς ἁμαρτίας τὰ σκότη, νὰ καθοδηγῇ εἰς τὴν σωτηρίαν, νὰ προφυλάττῃ ἀπὸ τὰ προκλήματα... νὰ θεομαίνη τὴν καρδίαν.

3.—Δύναται νὰ λάμπη πᾶσι: Τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστιανοῦ, τοῦ ἀναπαριστῶντος αὐτὸ τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἀποτελεσματικὸν διὰ τὸν νέον καὶ τὸν γέροντα, ὠφελιμώτατον διὰ τὸν ἐργάτην καὶ τὸν κεφαλαιοῦχον, διὰ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα, διὰ τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πλούσιον, διὰ τὸν ἐν ἀξιώματι καὶ διὰ τὸν ἰδιώτην...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ—Χριστιανοί! Ἄς ἀκτινοβολώμεν διὰ τοῦ παραδείγματος ἡμῶν τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ. Τούτο ἄς εἶναι ὁ ὕψιστος ἡμῶν κόπος: Νὰ μιμώμεθα ἡμεῖς τὰ παραδείγματα τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ κινῶμεν οὕτω τοὺς ἄλλους νὰ μιμῶνται τὸ καλὸν ἡμῶν παράδειγμα. Ἄνευ αὐτοῦ μᾶς τρώγει ἡ ὑποκρισία, τὰ προσχήματα τὸ ψεῦδος...

E. I. K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Καὶ τὰ παράδοξα ἀναγινώσκόμενα γενόμενα καὶ λεχθέντα ἐν γεύματι, οὐ μετέσχον ἐν Παρισίοις κληρικοὶ τῶν Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων καὶ Ρουμανίας. Ἠκούσθησαν δὴλα δὴ ἐν προπόσει ἀπὸ στομάτων κληρικῶν, ὅτι καιρὸς καὶ ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ν' ἀποκτήσῃ τὸ Βατικανὸν της, ὅτι τοιοῦτο δέον ν' ἀποβῇ τὸ Πάπῳ τῶν Ἱεροσολύμων ἀνακηρυσσόμενον ἄρχὴ τῆς Ὀρθοδοξίας, ὅτι τὴν «ἀποψιν» ταύτην ἤδη ἐδέχθησαν αἱ Ἐκκλησίαι Σερβίας καὶ Ρουμανίας διαβιβάσασαι ἤδη καὶ σχετικὰ ὑπομνήματα εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι τῆς πανορθοδόξου ταύτης «Ἐνώσεως» θὰ μετὰσχῃ καὶ ἡ Ἀβυssiνία, κατὰ τὰς προεξοφλήσεις τοῦ Ράβ Τάφφαρι, ἐπάντως δὲ νομίζει ὁ ταῦτα εἰς ἐπήκοον πάντων ἐν εὐωχίας στιγμαῖς ἀναπτύσσων Ρουμᾶνος κληρικός, ὅτι «θὰ συμμετάσχῃ καὶ ἡ Ἑλλάς εἰς τὴν ἔνωσιν ταύτην τῶν Ἐκκλησιῶν». Ταῦτα ἀνέγνωμεν ἀσχολιστά ἐν τῷ

«Πανταίνω» Ἀλεξανδρείας, δημοσιευθέντα ἐξ Ἀλεξανδρινῆς ἐφημερίδος κατ' ἀνταπόκρισιν ἐκ Παρισίων. Ἀσχολίαστα ἀναγράφουμν αὐτὰ καὶ ἡμεῖς.

§ § Ἐπικειμένης τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως ἐνὸς φονέως καταδικασθέντος ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου εἰς θάνατον, χιλιάδες λαοῦ μετὰ γυναικῶν καὶ παιδιῶν ἐξεστράτευσαν εἰς τὸν ὑποτιθέμενον ἔξω τῆς πόλεως τόπον τῆς ἐκτελέσεως καὶ καταλαβόντες τοὺς περίεξ λόφους ἀνέμενον. Ἡ ἀθρόα καὶ κοπιώδης αὕτη ἔξοδος ἐσημειώθη ἐπανειλημμένως διὰ τὸ ἄγνωστον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας τῆς ἐκτελέσεως. Καὶ ἦτο προφανὴς ἡ ἀπογοήτευσίς τῶν ἐπιστρεφόντων μετὰ ματαίαν ἀγωνιώδη προσδοκίαν, πρὸ πάντων δὲ «ἀριστοκρατίδων» τινῶν κυριῶν, ἀπ' αὐτοκινήτου μετὰ τηλεσκοπίων ἐπισκοπουσῶν τὸ ἀποβησόμενον. Δὲν ὑπῆρξε θλιβρώτερον θέαμα ἀνθρωπίνης περιεργείας, προσδοκώσης νὰ χορτασθῇ ἀπὸ τὸ θέαμα τοῦ ὑπὸ τὰ βλήματα τῶν ὄπλων πίπτοντος σώματος τοῦ ὁμοίου των. Πρὸς τί αὐτὴ ἡ δίψα τοῦ πόνου καὶ τῆς τραγωδίας, ὅταν ἡ ζωὴ διψᾷ καλωσύνην, πρὸ παντὸς καλωσύνης;

§ § Ὁ αἰδ. Μπάρρυ Ντόυλ εἶνε πρόεδρος τῆς ἐν Ἀμερικῇ «Καθολικῆς Ἐταιρείας τῆς Εὐημερίας τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς» (Catholic Near East Welfare Association). Περιέρχεται τὰς πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς καὶ διδὲι πανταχοῦ διαλέξεις δι' ἐράνους ἐὐπὲρ τῶν πεινῶντων παιδιῶν τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπανόδου τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἐδραν τοῦ ἀγίου Πέτρου». Τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας ταύτης συνεκροτήθη περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου ἐν Οὐάσιγκτον ἡ πρώτη γενικὴ συνεδρία, ἀνεγνώσθη κατ' αὐτὴν ἔκθεσις περὶ τοῦ προσηλυτιστικοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἐταιρείας, μετ' αὐτὴν ἐγένετο δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ ἐν Οὐάσιγκτον πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος, τούτου μετέσχε καὶ ὁ πρεσβευτής, πρὸς ὃν ὁ πρόεδρος ἐξέθηκε τοὺς σκοποὺς τῆς Ἐταιρείας, ὁ δὲ πρεσβευτής, συγκινηθεὶς, εἶπε τὰ ἀκόλουθα εἰς ἀπάντησιν: «Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν πλέον εὐγνώμονα ἐκτίμησίν μου διὰ πᾶν ὃ, τι πράττει ἡ Ἐταιρεία σας, πρὸ παντὸς δὲ ἄλλου ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν ἀρχηγόν σας αἰδ. Μπάρρυ Ντόυλ διὰ τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοθυσίας, τὸ ὅτι οὗτον τὸν ὄθησε νὰ ἀφιερῶσθαι τὴν ζωὴν του εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ὑπὲρ τῶν μικρῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ παράδειγμα τῆς ἀνιδιοτελοῦς ἀφοσιώσεως τοῦ αἰδεσιμωτάτου εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ἐμπνέει ὅλους ἡμᾶς. Ἐκ μέρους τῶν προσφύγων τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν πλέον εὐγνώμονα καὶ ἐγκάρδιον ἐκτίμησίν μου». Ὁ δυσπιστῶν εἰς τὴν ἀλή-

θειαν τῶν εἰδήσεων τούτων δύναται ν' ἀναγνώσῃ αὐτὰς ἐν τῷ «Εἰκον. Ἐθνικῶ Κήρυκι» τῆς Νέας Ὑορκῆς, (XI,5), ἀποκτῶν οὕτω μίαν ἐπὶ πλέον ἀπόδειξιν περὶ τῆς ὑποστηρίξεως, τὴν ὅποιαν παρέχει ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς πρὸς προαγωγὴν τοῦ ἔργου τοῦ προσηλυτισμοῦ ὑπὸ ξένων προπαγανδιστῶν τοῦ κατολικῆ δόγματος, οἵτινες διοχετεύουν τὸ πλούσιον προῖον τῶν ἐράνων των εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἐσφηνωθέντας Οὐνίτας. Τὸ δὲ τραγικώτερον καὶ αὐτῆς τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Ἑλληνοπρεσβυτοῦ εἶνε, ὅτι τοῦ Συμβουλίου τῆς κατολικῆς ταύτης ἀμερικανικῆς ὀργανώσεως μετέχουν καὶ Ἑλληνοπρεσβυτοὶ, πάντως, ὑποβληθούντες καὶ αὐτοὶ τὸ προσηλυτιστικὸν ἔργον τῆς κατολικῆς ἀμερικανικῆς προπαγάνδας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀνέλαβεν ἐν τῇ νέᾳ Κυβερνήσει, ὁ κ. Χατζηκυριακοῦ.

Τὸ ἐν Πάτραις ἑδρεῖον Δευτεροβάθμιον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον, συνελθὼν τῇ 10 Ἰουνίου ἐν. ἔτ. καὶ ἐπιληφθὲν τῆς ἐκδικάσεως τῶν ὑπεβληθέντων αὐτῷ μηύσεων, ἐπέβαλεν εἰς τοὺς κατηγορουμένους τὰς ἑξῆς ποινάς: 1) Εἰς τὸν ἱερομόναχον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βλαχερνῶν, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Ἡλίας, Ἰωάννην Δημητρακόπουλον, ἰσόβιον ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, μετ' ἰσοβίου στέρησως τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐλάγεσθαι. 2) Εἰς τὸν μοναχὸν Ἀγάπιον Λίβαν, ἀδελφὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Μεγ. Σπηλαίου, ἀπεβολὴν τοῦ μοναχικοῦ σχήματος καὶ διαγραφὴν ἐκ τοῦ μοναχολογίου τῆς Μονῆς. 3) Εἰς τὸν ἱερομόναχον Ἰωαννίκιον Νεμουνοῦ ἄνον, Ἡγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Νοτενῶν, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Πατρῶν, ἐξάμηνον ἀργίαν καὶ ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Ἡγουμενοῦ ἐπὶ διετίαν. 4) Εἰς τὸν ἱεροδιάκονον Λαυρέντιον Φράγκον, ἀδελφὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὀμπλοῦ, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, καθαίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Διακόνου. 5) Εἰς τὸν ἱερέα Νικόλαον Βαρκάδα, ἐφημέριον Ζιργιάδος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Εὐρυτανίας, ἀργίαν 30 μηνῶν καὶ ἰσόχρονον στέρησιν τῶν ἐφημεριακῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων. 6) Εἰς τὸν Γεώργιον Παπασταθόπουλον, ἐφημέριον τοῦ ἐν Στερεῖβῃ Ἱερ. Ναοῦ τῆς Ἀγ. Τριάδος, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Καλαβρυτιῶν, ἀργίαν τριῶν μηνῶν καὶ ἰσόχρονον στέρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ὡς ἐφημερίου. 7) Εἰς τὸν ἱερέα Παναγιώτην Σιγαλόν, ἐφημέριον τοῦ χωρίου Χαμάκου, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Καλαβρυτιῶν, ἀργίαν ἐνὸς ἔτους ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, μετ' ἰσοχρόνου στέρησεως τῶν

δικαιωμάτων αὐτοῦ ὧ; ἐφημερίου. 8) Εἰς τὸν μοναχὸν Ἀγάπιον Παρασκευόπουλον ἀδελφὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας, ἀποβολὴν τοῦ μοναχικοῦ σχήματος καὶ διαγραφὴν ἐκ τοῦ μοναχολογίου τῆς εἰρημένης Μονῆς. 9) Εἰς τὸν Ἱερᾶ Ἀναστάσιον Γκολφόπουλον, ἐφημέριον τοῦ ἐν Ἀμαλιάδι Ἱερ. Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, ἀργίαν δύο ἐτῶν καὶ ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ ἰσόχρονον στέρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. 10) Εἰς τὸν Ἱερᾶ Γεώργιον Τζελάντην, ἐφημέριον τοῦ χωρίου Παλαιοχωρίου, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Ἡλείας, ἀργίαν 25 μηνῶν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετ' ἰσοχρόνου στέρησεως τῶν τοῦ ἐφημερίου δικαιωμάτων. Ἀπέριψι τὴν ἐφεσιν τοῦ ἱερομονάχου Δαμιανοῦ Τριοβίλου, ἀδελφοῦ τῆς Ἱερ. Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀκαρνανίας. Ἡθώσας τὸν ἐφημέριον Λυκοχωρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος, Κωνσταντῖνον Σταθόπουλον. Ἐπεκύρωσας τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοβαθμ. Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων, κατὰ τοῦ Ἱερᾶς Σπυρίδωνος Οἰκονόμου, πρῶτον ἐφημερίου τοῦ χωρίου Κερσεζῆς, τῆς εἰρημένης Μητροπόλεως. Ἀπήλλαξε, λόγῳ ἀμφιβολιῶν, τὸν κατηγορούμενον Γρηγόριον Ἀγγελόπουλον, ἱερομόναχον τῆς Ἱερ. Μονῆς Γηροκομείου, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Πατρῶν. Ἐπεκύρωσας τὴν ἐφεσιβληθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοβ. Ἐκκλ. Δικαστηρίου τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Ἀκαρνανίας, κατὰ τοῦ Ἱερᾶς Ἰωάννου Παπαθωμᾶ, ἐφημερίου τοῦ χωρίου Δουνίτης τῆς ὧ; εἰρητῆς Μητροπόλεως, ὧ; καὶ τὴν τοῦ Πρωτοβαθμίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας κατὰ τοῦ Ἱερᾶς Ἀποστόλου Ἀναγνωστοπούλου, ἐφημερίου τοῦ χωρίου Μπάστα, τῆς εἰρημένης Μητροπόλεως.

— Ὡσαύτως τὸ ἐν Πάτραις Πρωτοβάθμιον Ἐκκλησιαστ. Δικαστήριον ἐπέβαλε τὰς κατωτέρω ποινάς: Εἰς τὸν Ἱερᾶ Ἡλίαν Πιπταχρονόπουλον, ἐφημέριον τοῦ χωρίου Μπαχνίτικα, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Πατρῶν, 40θήμερον ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ ἰσόχρονον στέρησιν τῶν ἐφημερ. δικαιωμάτων αὐτοῦ. Εἰς τὸν Ἱερᾶ Χρῆλαμπον Μπορενκόλδον, ἐφημέριον τοῦ χωρίου Μποζαϊτικα, 40θήμερον ἀργίαν, μετ' ἰσοχρόνου στέρησεως τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ὧ; ἐφημερίου. Εἰς τὸν Ἱερᾶ Ἀνδρέαν Σακελλαρόπουλον, ἐφημέριον Ψαθοπέργου, 40θήμερον ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ ἰσόχρονον στέρησιν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἐφημερίου. Εἰς τὸν Ἱερᾶ Γεώργιον Πανόπουλον, ἐφημέριον τοῦ ἐν Πάτραις Ἱερ. Ναοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ἀργίαν ἐνὸς μηνὸς καὶ ἰσόχρονον

στέρησιν τῶν ἐφημερικῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. Εἰς τὸν Ἱερᾶ Ζήν Καραμπέτσον, ἐφημέριον Θ. ριανοῦ, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Πατρῶν 15 ἡμερῶν ἀργίαν μετ' ἰσοχρόνου στέρησεως τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ ὧ; ἐφημερίου.

— Ὁ Στρεπτοκράτης Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Τιμόθεος ἐξέδωκε τῇ 6 Ἀπριλίου ἐν ἔτ. ἐγκύκλιον πρὸς τὸν Ἱερὸν κλήρον καὶ τὰς ἐνοριακὰς Ἐπιτροπείας τῆς Ἱερᾶς αὐτοῦ Μητροπόλεως, ἐν ἣ τινίζεται, ὅτι κατὰ τοὺς Ἱερᾶς Κανόνας καὶ τὸ 99 ἄρθρον τοῦ ἐν ἐφαρμογῇ ἐνοριακοῦ Νόμου, αἱ ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπείαι προσλαμβάνουσι ψήφιας τακτικούς ἢ προσωρινούς καὶ πρὸς δοκιμασίαν μετὰ συγκατάθεσιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἱερᾶρχου, ἀνευ τῆς ἀδείας καὶ ἔγκρισσεως τοῦ ὁποίου οὐδὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐν τῷ ναφ. συμφῶτως τῷ γράμματι καὶ τῷ πνεύματι τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ Νόμου.

— Τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1925 καὶ ὕμ. ἀριθμ. 4187 πρὸς τοὺς Σ. β. Ἱερᾶρχους τοῦ Κράτους, ἐπειδὴ πολλὰ τῶν Ἱερῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν, καίτοι εἰσπράττουσι τὰ ἔσοδα τῶν Μονῶν τρεχούσης χρήσεως δὲν ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τὸ ἐκ τοῦ Νόμου ΓΥΙΑ'. ἀνήκον τῷ Ταμείῳ ποσοστὸν, ἤτοι τὸ 1)10, παρεκάλουν ὅπως διατάξωσι τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν Ἱερῶν ἵνα υποβάλλωσι τῷ Ταμείῳ πίνακα ἐμφαινόντα τὰς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου γενομένας εἰσπράξεις ὧ; καὶ τὰ τυχὸν ἀποσταλέντα καὶ τῷ Ταμείῳ ἀνήκοντα ποσοστῶ. Ἐν ἣ περιπτώσει τὰ ἀποσταλέντα ποσοστὰ δὲν εἶνε ἀνάλογα πρὸς τὰς γενομένας εἰσπράξεις δέον ὅπως, σὺν τῇ ὑποβολῇ τοῦ ὧ; ἀνω πίνακος, ἀποσταλῶσι καὶ τὰ τυχὸν καθυστερούμενα. Ὁ πίναξ οὗτος δέον νὰ υποβάλλεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς μετὰ τοῦ 1)10 τῶν γενομένων εἰσπράξεων, ἐπίσης ἐν ἣ περιπτώσει καθυστεροῦσιν εἰσέτι τὴν ἀποστολὴν τοῦ περιουσιακοῦ τῆς ληξείσης χρήσεως 1924 ἐπὶ τῇ δικαιολογίᾳ, ὅτι δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ἢ τοῦ Ταμείου ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς ἐν λόγῳ χρήσεως οπεύσῃ τὰ ἀποσταλέντα τοῦτο ἐντὸς ὁκ' ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς Ἐγκυκλίου. Διὰ πᾶσαν ἀμέλειαν τῶν Ἱερῶν διὰ τὰς ὧ; ἀνω διαταγὰς θὰ ἐφαρμοσθῶσιν αὐστηρῶς αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ κατὰ τῶν ὑπολόγων.

— Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου παρεκάλει τοὺς Σ. β. Ἱερᾶρχους ἵνα διατάξωσι τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν Ἱερῶν, ὅπως, προκειμένου ἢ τοῦ Ταμείου ὑπηρεσία νὰ κατορθώσῃ ἀκριβῆ; μοναχολόγον τοῦ ἔτους 1925, ἀποστείλωσιν ἐντὸς δεκαπενθήμερου τοῦλάχιστον λεπτομερῆ κατάλογον

των ὀνομάτων ἀπάντων τῶν ἐν αὐταῖς ἀδελφῶν καὶ τῶν Ἡγουμενοσυμβουλῶν, μετὰ πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μορφώσεως ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν.

— Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 23 Ἰουνίου τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου ὑπεβλήθη καὶ διεκρίθη ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ταμείου διὰ τὸ ἔτος 1924. Ἐνεκρίθησαν δὲ καὶ ὑπεγράφησαν ἤδη καὶ οἱ Ἀπολογισμοὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιήλ ἐξελεθὼν ἐπὶ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ εἰς περιοδείαν ἀνά τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ τοῦ τμήματος Φαρσάλων ἐπαύκαμψεν εἰς τὴν ἔδραν εὐτοῦ ἐπὶ Κυριακῇ τῶν Ἁγ. Πάντων. Καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἐπεσκέφθη 50 χωρία εὐλογησας καὶ διδάξας τὸν λαόν. Τινὰ τῶν χωρίων τούτων ἀπὸ 40ετίας δὲν εἶδον Ἀρχιερεῖς, ἄλλα δὲ καὶ ἀπὸ 50ετίας. Ἐν τῷ χωρίῳ Ντινόμπαση ἀπέλεβε νὰ κατασκευάσῃ τὰς τρεῖς μεγάλας εἰκόνας τοῦ τέμπλου τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπέστειλε πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Γυμνασίου Καρδίσινης δροχ. 500 μετὰ τῆς ἐντολῆς ὅπως αὐταὶ δοθῶσιν εἰς τὸν ἐπὶ ἐπιμελείᾳ καὶ χρηστότητι διακριθόμενον μαθητὴν τῆς δ' τάξεως.

— Μεταβὰς εἰς Βουλιαγμένην ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κατέβηκε ἐπὶ προχθὲς Πέμπτη τὸν θαμέλιον λίθον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυομένου παρὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Ἐξυγιαντηρίου τῶν παιδῶν.

— Εἰς τὰς ἀπὸ καιροῦ εὐδοκίμως παρ' ἡμῖν δρώσας θρησκευτικὰς καὶ φιλανθρωπικὰς οργανώσεις δέον νὰ καταλεχθῇ καὶ ἡ ἐν Πειραιεὶ Ἀδελφότης κυριῶν «ὁ καλὸς Σαμαρείτης ἢ εὐποιῖα». Τῆς οργανώσεως ταύτης σκοπὸς εἶναι «ὁ θρησκευτικὸς φωτισμὸς τῶν μελῶν καὶ ἡ περίθαλψις τῶν πιωχῶν ἀσθενῶν τῆς πόλεως Πειραιῶς καὶ ἡ ἐλεημοσύνη πρὸς τὰς ἀπύρους οἰκογενεῖας.» Μεταξὺ τῶν ἄλλων συνέστησεν ἀπὸ τοῦ 1915 «Ὀικοκυρικὴν καὶ Ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν» ἐν Πειραιεὶ σπουδαίας παρέχουσαν ὑπηρεσίας.

— Ὁ τοῦ Β' Γυμνασίου Τριπόλεως καθηγητῆς τῶν Ἱερῶν κ. Ἰ. Παράσκευόπουλος ἐν μακρᾷ πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ἐπιστολῇ διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἀναγραφείσης εἰδήσεως περὶ ἐπιδόσεως μηνύσεως κατ' αὐτὸ ὡς προπαγανδίζοντος δῆθεν τὸν χιλιεσμὸν. Καίτοι ἡ «Ἐκκλησία» περιορίσθη ν' ἀναγράψῃ ἀπλῶς τὴν περὶ μηνύσεως εἰδήσιν ἐκ χρονογραφικοῦ καθήκοντος χωρὶς καὶ νὰ πιστεύῃ παντάπασιν εἰς τὸ βᾶσιμον τῆς καταγγελίας, διότι δὲν δύναται τις νὰ φαντασθῇ ὡς ἀληθὲς ὅτι διδάσκαλοι τῆς ὀρθοδόξου

πίστεως ἐν τοῖς σχολείοις τοῦ Κράτους καὶ ἐπίσημοι ἐπιθεωρηταὶ εἰνὲ ποτε δυνατόν νὰ ὑπονομεύωσι τὴν πίστιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀλλ' ὅμως εὐχρόστως ἀπηχεῖ ἐνταῦθα τὴν διαμαρτυρίαν τοῦ κ. Παροσκευοπούλου, ἵνα μὴ ποτε ὑπὸ τινος νομισθῇ ὅτι ἡ ἔξηρά ἀναγραφή τῆς σχετικῆς εἰδήσεως σημαίνει ἀποδοχὴν τῆς ὑπὸ τοῦ μηνυτοῦ διατυπωθείσης κατηγορίας.

— Κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου ὑπέστησαν πτυχιακὰς ἐξετάσεις ἐν ὄψῳ 48, ἐξ ὧν 21 ἀπερρίφθησαν. Ἐκ τῶν τυχόντων πτυχίου τῆς Θεολογίας 11 μὲν ἔλαβον τὸν βαθμὸν καλῶς, 13 δὲ τὸν βαθμὸν λίαν καλῶς καὶ 3 τὸν βαθμὸν ἀριστα. Οἱ ἀριστεύσαντες εἶναι: Βασίλειος Βέλλας, Βασίλειος Σκουτέρης καὶ Δημ. Παπαδημητρίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὁ «Πάνταινος» ἀναγράφει διὰ μακρῶν τὰ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων εἰς Λονδίνον, ὅπως μετὰσχῶσι τῶν ἐκεῖ τελουμένων ἑορτῶν τῆς 1600ῆς ἐπετηρίδος τῆς Ἀ' Οἴκουμ. Συνόδου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Κατ' εἰδήσιν ἀγγλικῆς ἐφημερίδος, τὰ ἐξωτερικὰ μαρμάρινα τοιχώματα τοῦ Παναγίου Τάφου κυρτοῦνται ἐπικινδύνως καὶ γίνονται σκέψεις περὶ ἐπισκευῆς αὐτῶν ἐπὶ συνεργασίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων θρησκευτικῶν κοινοτήτων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἀδυνατῶν διὰ λόγους ὑγείας ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Γρηγόριος νὰ μετὰσχῃ τῶν ἐν Λονδίῳ ἑορτῶν τῆς Ἀ' Οἴκουμ. Συνόδου, παρεκάλει τηλεγραφικῶς, ὡς ἀναγράφει ὁ «Πάνταινος», τὸν Μακ. Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας ὅπως εὐαρεστηθῇ ν' ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὸ Γενικὸν Ἐθνικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τῆς ἐπαρχίας Μπρούκλιν (Ἀμερικῆ) διεβίβασε πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν αὐτοκεφάλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἐπεμβάσεως τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀντιοχείας, διεκδικούντος αὐτὴν ὑπὲρ τῆς Ἀντιοχείας Ἐκκλησίας. Ἡ ἐκ Σύρων ὀρθοδόξων ἀποτελουμένη ἐπαρχία αὕτη ὁργανώθη μὲν ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπ' αὐτῆς τέως ἐξηριτάτο, ἔχει δὲ ἴδιον αὐτῆς ἀρχιερεῖα, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Brooklyn Εὐθύμιον.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Σωφρονίου Εὐστρατιάδου πρ. μητροπολίτου Λεοντοπόλεως, Ἀγιορειτικῶν κωδίκων κατάλοιπα. (Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς Ἀγιορειτικῆς Βιβλιοθήκης). Paris, Honoré Champion, 1925. — Ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ ἐκδόσει περιλαμβάνονται οἱ κώδικες τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων (ὡς μὴ περιγραφέντες ὑπὸ τοῦ Λάμπρου), οἱ κώδικες τοῦ καθολικοῦ τῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος (ἐπ' Ἰσης) καὶ οἱ τῆς ββλιοθήκης τοῦ συγγραφέως, ἐν Παραρτήματι δὲ ἐπισυνάπτεται κατάλογος τῶν ἐν τοῖς κώδιξι Λαύρας, Βατο-

πεδίου, Ἐθν. Βιβλιοθήκης Παρισίων, Ἀμβροσια-
νης καὶ Βλατέων ἀπαντώντων ἐκκλησιαστικῶν με-
λογράφων κατ' ἀλφασθητικὴν τάξιν.

Δ. Σ. Μπαλάνου, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστη-
μίου, εἶπε ἀναγκασία καὶ σκόπιμος ἡ σύγκλησις
Οἰκουμενικῆς Συνόδου; Ἀθήναι 1925.

Τοῦ αὐτοῦ, Χριστιανισμὸς καὶ σαγήνη. Διάλεξις
γενομένη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.
Ἀθήναι 1925.

Σίμωνος Δ. Καντακουζηνοῦ, Θεότου καὶ ψυχῆ.
Νέα ἑλληνικὴ φιλοσοφικὴ μελέτη καὶ θεωρία. Ἀ-
θήνησι 1925.

Ἀρχιμ. Γερμανοῦ Ἀρ. Ρουμπάνη, ὁ Πνευματι-
κὸς Ποιμὴν. Ἀθήναι. 1925.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ρόμβου
προκηρῦσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτ. δημοπρα-
σίαν πενταετοῦ; ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ
17-19 μηνὸς Ἰουλίου ἔ. ἔ. ἡμέραις Παρασκ. Σαββά-
τῳ καὶ Κυριακῇ ὥρα 10-12 μ., ἐν Μύτικα, ἐνώπιον
τοῦ Εἰρηνοδίκου Σουλίου τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς
Μονῆς κείμενα κτήματα αὐτῆς ἢ τοὺς διαθερ.
χορτονομῆν χρησιμεύοντας χέρσου, ἀγροὺς πλὴν τῶν
περιπεφραγμένων κήπων. Οἱ βουλόμενοι νὰ συνα-
γωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων
τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ
Ἱ. Μονῇ τῇ 15ῃ Μαΐου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ρόμβου
προκηρῦσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτ. δημοπρα-
σίαν πενταετοῦ; ἐνοικιάσεως ἐνεργηθησομένην τῇ
17-19 μηνὸς Ἰουλίου ἔ. ἔ. καὶ ὥρα 10-12 μ., ἐν
Μύτικα, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Σουλίου τὰ ἐν τῇ
περιφερείᾳ Βίρνακα-Βιτου κείμενα κτήματα τῆς
Μονῆς, Ἀγ. Ἀθανάσιος, Σρυσοβίτσα Μπουρατάλα-
πει, Πηγαδούλα, Σιαυρός, Ἀγ. Ἰωάννης, Βιρκό,
Γερμανὸς Χαληκερὶς καὶ Ἀγραπιδὸ κείμενος πλὴν
τῶν ἀγρῶν Σταύλος καὶ Φέτσινα. Οἱ βουλόμενοι νὰ
συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν
ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.
Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 15ῃ Μαΐου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Σκαφι-
διᾶς προκηρῦσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δη-
μοπρασίαν πενταετοῦ; ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομέ-
νην τῇ 12 μηνὸς Ἰουλίου ἔ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῇ καὶ
ὥρα 10-12 μ., ἐν Ἀμαλιάδι, ἐνώπιον τοῦ οἰκείου
συμβολαιογρ. τὸν ὑπόμυλον τῆς Μονῆς μετὰ τῆς
περοχῆς του. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύ-
νανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως
ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 15ῃ
Ἰουλίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ἱ. Μονῆς
Γέροντος προκηρῦσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτι-
κὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ
12 μηνὸς Ἰουλίου ἔ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα
10-12 μ., ἐν Λίμνη ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογρ. Μιχ.
Α. Λάρη πέντε τραγούς ἐκ τοῦ αἰγοποιμνίου τῆς
Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται
νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 8ῃ Ἰουλίου
1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐλώνης
προκηρῦσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς ἐπαναληπτικὴν δη-
μοπρασίαν διετοῦ; ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην
τῇ 8ῃ μηνὸς Ἰουλίου ἔ. ἔ., ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα
10-12 μ., ἐν Γερανίῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου
Γαροῦθρῶν τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δῆμων Ἐλλοῦς
καὶ Τρινάσου κείμενα κτήματα τῆς Μονῆς κατὰ τα
γνωστὰ αὐτῶν ὄρια. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνι-
σθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς δια-
κηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ
Ἐλώνης τῇ 11ῃ Ἰουλίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Σιαμά-
δων προκηρῦσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δη-
μοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 19ῃ
μηνὸς Ἰουλίου ἔ. ἔ., ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα 10-12
μ., ἐν Καλαμπάκᾳ 4 φουβράδας ἡλικίας 12 ἐτῶν, 4
ὁμοίας ἡλικίας 15 ἐτῶν καὶ ἓνα ἵππον 4 ἐτῶν. Οἱ
βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι
γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Σιαμαδῶν τῇ 15ῃ Ἰουλίου
1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κλει-
σιῶν διακηρῦσσει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δη-
μοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐν γήπεδον τῆς Μονῆς εἰς
θέσιν Ἀγ. Παρασκευῆ τῆς περιφερείας Ἀσπροπύ-
ργου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 19ῃν Ἰου-
λίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν
Ἀσπροπύργῳ. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι
γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ ἐν Ἀθή-
ναις Γραφείῳ τῆς Μονῆς (ὁδὸς Βιοῦ 4) Ἐν Ἱερᾷ
Μονῇ Κλεισιῶν τῇ 15 Ἰουλίου 1925

Ὁ Ἡγούμενος Κ. Λαζάρου.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ”	
ΚΗΣΗΜΟΝ ΑΒΑΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	
Ἐσωτερικοῦ:	Διὰ τοὺς Ναυτοὺς καὶ τὰς Μονὰς Δρ. 50
Διὰ τοὺς Ἱερεῖς	” 80
Ἐξωτερικοῦ.	Φρ. Χρ. 50
Ἀμερικῆς.	Δολ. 8
ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΧΗ	
† Ο ΜΕΛΗΘΝΙΑΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ	
† Ο ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ	
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ	
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ	
Κληρητὴς τοῦ Πανεπιστημίου	
Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι	
Τύποις: “Φοίνικες”, Ὁδὸς Σταδίου 33, Ἀθήναι	